

KONKLUSIONER

Industriens gavn af patentarbejde.

Det vides gennem erfaringer med elektronikindustriens indstilling til patentarbejde siden 2. verdenskrig, i hvilke år denne industri er vokset op, at et betydeligt antal virksomheder har fået øjnene op for den gavn en industrivirksomhed kan have af at beskæftige sig med patenter.

Arbejdet med at overvåge patentansøgninger eller patenter inden for et vist område medfører nyttig viden om, hvor langt konkurrenter er i deres udvikling, – nyttig fordi denne viden bør indgå i beslutningsgrundlaget for virksomhedens videre produktudvikling og for fastsættelsen af de mål denne skal sigte mod, og nyttig tillige fordi denne viden er en nødvendig forudsætning for, at virksomheden kan undgå at krænke konkurrenters patenter, eller hvis krænkelse trods alt skulle være forestående, for at virksomheden kan sikre sig venskabelig fastsættelse af licensbetingelser, for konkurrenten bliver vred og hævnørrig, følelser, der ikke fremmer heldig gennemførelse af licensforhandlinger.

Forøgelse af overvågningsarbejde.

Det forhold, at det nu kan forudses, at dette overvågningsarbejde, for så vidt det allerede har været gennemført med henblik på eksport, efter forløbet af kun ganske få år må forøges med henvend 50 pct., vil måske – i tider, hvor likviditeten er stram og hvor situationen allerede volder bekymringer – give anledning til en yderligere forøgelse af ledelsens bekymringer, men trods alt kan den forestående ændring af den hidtidige situation for disse virksomheder på ingen måde anses for katastrofal.

Risikoforøgelse ved patentblindhed.

Noget anderledes stiller sagen sig for virksomheder, der på grund af deres størrelse og på grund af det udviklingstrin, på hvilket de hidtil har befundet sig, ikke har deltaget i en

overvågelse af patentansøgninger. For disse virksomheder vil der i løbet af få år kunne forudses at indtræffe en risikoforøgelse af en ret så alarmerende størrelse. Mange af disse virksomheder har set en bekræftelse af berettigelsen til at se bort fra ethvert samkvem med patenter deri, at der jo rent faktisk ikke skete dem noget ondt.

Hvorfor har nogle hidtil kunnet køre på frihjul?

Men hvorfor skete der dem ikke noget? Svaret må blive: Der skete dem intet 1) fordi Danmark hidtil har været et »patenthelle«, dvs. et område som kun i meget ringe grad blev betragtet som et økonomisk forsvarligt designingsområde. Derfor blev der i Danmark kun anmeldt et i forhold til større lande lille antal patenter fra udlandet og derfor blev den statistiske risiko for patentkrænkelser ved produktion og salg i Danmark beskedent. Denne situation vil i løbet af få år ændre sig eklatant. Det er risikoen for den patentblinde virksomhed, som vil blive ca. 16-doblet som følge af deltagelsen i et patentfællesskab. Men samtidig arbejder virksomhederne nu i et markedsfællesskab, så selv om vilkårene ændrer sig drastisk, så ændrer de sig ikke ensidigt til virksomhedens ugunst: Man får også noget gunstigt ud af ændringen, hvis man forstår at tilpasse sig de ændrede vilkår.

Og der skete dem intet 2) fordi *patenthaverne* heller ikke i synderlig grad overvågede dansk område, så også af denne årsag var den statistiske risiko beskedent. Ved Fællesmarkedets ændring til et fælles patentområde bliver patenthavernes overvågningsinteresse øget.

Der skete dem intet 3) fordi i det store og hele var elektronikindustrien et fagområde, inden for hvilket der har hersket en i forhold til andre fagområder meget fredelig kutyme: Patentkrænkelser medførte normalt alene et